

[Hauge.]

Kommissionen af 1915 omtaler ogsaa det rimelige i, at naar en Kommune skal modtage et Landdistrikt uden at ønske det, saa skal vedkommende Købstadkommune have Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt den ønsker andre, til Købstaden grænsende Landkommuner indlemmet, helt eller delvis. Men det er der jo, saaledes som den gældende Lov er, heller ikke noget som helst til Hinder for, at dette kan ske. Lejlighedsvis har Odense Kommune ogsaa udtalt sig om en saadan udvidet Indlemmelse; det har imidlertid aldrig været Odense Kommunes Hensigt at foretage en mere omfattende Indlemmelse. Men saaledes som Forslaget nu foreligger, kan Kravet om yderligere Indlemmelser jo føre til, at Spørgsmaalet om Indlemmelsen af St. Hans Landdistrikt paa ny forhaales.

Jeg tør sige, at der har været god Tid til Overvejelse af hele dette Indlemmelses-spørgsmaal; Administrationen har taget sig god Tid til at skønne over det, og det varede længe, inden den endelige Beslutning blev taget. Det kan saaledes ikke siges, at Odense Kommune er blevet overrasket, ikke har haft Lejlighed til at forelægge alt, hvad der kunde tale til Gunst for dens Stilling.

Paa en Henvendelse til Indenrigsministeriet fra Distriktsbestyrelsen i 1923 om at faa nedsat den i Indlemmelsesloven foreskrevne Indlemmelseskommission, svarede Ministeriet med at nedsætte en anden Kommission, en Undersøgelseskommission, en blandet Kommission for de 4 Kommuner, der kunde være Tale om, nemlig Odense St. Hans, Dalum, Frue Landsogn og Odense By. Denne Kommission eller dette Udvalg, hvad man vil kalde det, skulde udrede de økonomiske Problemer, der kunde melde sig, naar Indlemmelsen fandt Sted. Den har for længe siden endt sit Arbejde, og derefter anmodede Indenrigsministeriet i September 1925 Distriktsbestyrelsen for St. Hans Landdistrikt om at lade foretage den i Loven foreskrevne Afstemning af Grundejerne i St. Hans Landdistrikt. Der var ikke den Gang, da denne Udredelseskommission var færdig med sit Arbejde, stillet noget Forslag fra Odense — og det er mig bekendt heller ikke sket senere — om ogsaa at faa Dalum eller Frue Landdistrikt indlemmet; tværtimod, det skubbede man fra sig, det vilde man slet ikke, og dette har sine Grunde, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her.

Ministeriet paabød altsaa den Afstemning af Grundejerne i St. Hans Landdistrikt, som er foreskrevet i den gældende Lov; denne Afstemning blev foretaget den 23.

November 1925, og af 1 196 Grundejere stemte 1 035, det vil sige 87 pCt.; 998 Grundejere stemte Ja, 23 stemte Nej, 7 stemte blank, og 7 Stemmesedler var ugyldige; Ja-Stemmerne udgjorde ikke mindre end 83,4 pCt. af samtlige Grundejere. For at der ikke skulde være Tvivl om, at hele Befolkningen ønskede Indlemmelsen, og at man i enhver Henseende kunde opfylde Lovens Krav, paabød Ministeriet imidlertid endnu en Afstemning, nemlig en Afstemning mellem de kommunale Vælgere; denne Afstemning fandt Sted den 17. December 1925 og gav til Resultat, at 86,2 pCt. af samtlige Vælgere stemte for Indlemmelsen; kun 28 Vælgere stemte Nej, 13 Stemmesedler var blanke, og 8 var ugyldige. Naar man nu erindrer, at St. Hans Landdistrikt har over 9 000 Indbyggere, vil man forstaa, at disse Afstemninger er et fuldgyldigt Udtryk for, hvad der har været hele Befolkningens Ønske. Der er ikke her Tale om en Partisag; der er Tale om, at Befolkningen har skønnet, at Forholdene var saaledes i den paagældende Kommune, ikke blot for Tiden, men ogsaa i Fremtiden, at man maatte tilstræbe en Indlemmelse i Købstaden.

Efter at disse to Afstemninger havde fundet Sted — der har for Resten ogsaa i tidligere Tid fundet Afstemninger Sted, der viste akkurat den samme Opfattelse i Landdistriktets Befolkning —, nedsatte Indenrigsministeriet den 15. Marts 1926 den i Loven foreskrevne Indlemmelseskommission, og denne begyndte sit Arbejde; men efter at vi havde faaet Ministerskiftet i December Maaned 1926, indstilledes praktisk talt Kommissionens Arbejde. Et af Kommissionens Medlemmer, valgt af Odense Byraad, var selve Ministeren for offentlige Arbejder; først den 7. September 1927 blev det oplyst i Odense, at nu havde Ministeren for offentlige Arbejder trukket sig tilbage, og Odense Byraad maatte saa vælge en anden, men i hele denne Tid havde Arbejdet ligget fuldstændig stille, der var intet gjort ved det.

Nu er imidlertid Kommissionen igen blevet fuldtalig, idet Odense Byraad, efter at den højtærede Minister for offentlige Arbejder er udtraadt, har valgt et nyt Medlem, og nu kan Kommissionen arbejde, men saa sker der det, at den højtærede Indenrigsminister forelægger sit Lovforslag i det høje Landsting om at ændre Indlemmelsesloven og forelægger det paa en saadan Maade, at ingen kan være i Tvivl om, at Forslaget er møntet paa den Indlemmelses-sag, jeg her har omtalt, og dermed